

Villányi László

Akarta megélni

De jó lenne úgy élni, hogy elgondoltam már az összes rossz gondolatomat.

Összetört bicikli a busz kereke alatt; ráadásul a színe azonos a tiéddel.

Nem istenkáromlás-e Istenre hivatkozni, emberi logikát, ideológiát tulajdonítani neki, vele szentesíteni emberi vétkeket, mulasztásokat?

Kamaszkoromban láttam először az Álmos utcában, ahogyan lassabbnál is lassabban emeli kifordult lábát, miközben kacska kezével követi torz testének tekergőzését; minden lépés egy perc, fél délelőttbe telik, mire egyik saroktól a másikig ér. Ki tudja hány életet élt át, egyetlen rövid utcába sűrítve a világot.

Az ő napjai örömtelenek – írta, akinek sorompó viselte nevét gyerekkora óta, aztán küldött egy keresztrejtvényt, a megfejtése: öröm.

Írni? Nem írni? Hasztalan kérdések. Önteltség azt hinni, hogy rajtad áll.

A való színe nem izgatta, a valószínűtlent akarta megélni.

Kertünk felől

A mindenségnek engedelmessédsz, amikor abbahagyod az olvasást, ha rozsdafarkú röppen a fára?

Vissza-visszapillantok, kell-e lassítanom, nem maradt-e le hitvesem, ott van-e mögöttem biciklijével, s arra gondolok, voltaképpen erre vártam hatvan éven át.

Tudjuk az éveket, áldjuk az évszakokat, hálát adunk minden napért.

Kanyarulatánál gázolnak a folyóba, már ismeri testüket, hagyják, hadd vigye őket a sodrás.

Te milyen fát ültetnél mindenek előtt?

Vendégül látjuk mindazokat, akik ha meg is szakad, egy másik éjjelen folytatják álmukat.

Kertünk felől közelítenek az örökkévalóság madarai.